

Na východě se kamarádům z Cechu PHH líbilo

Ve dnech 26.-28.8.2011 proběhlo ve slovenské Rožňavě již 4. setkání slovenských hornických měst. Příbram reprezentovali zástupci Cechu příbramských horníků a hutníků, Spolku Prokop a Spolek Řimbaba Bohutín. Ve čtvrtek večer jsme zaplnili náš „pavčabus“ a vydali se směr Rožňava.

V pátek nad ránem nás přivítala Jelšava, v jejíž magnezitových závodech jsme zcela netradičním způsobem na korbě stařícké Prahy V3S sfárali svážnou štolou do magnezitového dolu. Ohromující šířka a výška zdejších chodeb spolu s netradičním způsobem těžby (namísto huntíků zde projížděla obrovská nákladní vozidla) v nás zanechala skutečně „hluboké“ zážitky. Druhá část výpravy zatím obdivovala viadukt za obcí Kopráš a dva tunely vybudované v období II. světové války, které nebyly nikdy uvedeny do provozu.

Po velice tradičním obědě v jídelně Slovenských magnezitových závodů na nás netrpělivě čekala Ochtinská aragonitová jeskyně, jež nám poskytla příjemné ochlazení (7 st. C) v jinak nesnesitelně tropickém dni. Perličkou byla návštěva Ochtinských toalet, kde někteří z nás na doporučení místní průvodkyně načepovali výtečnou ledovou jeskynní vodu.

Po tomto osvěžení nastal čas pro prohlídku velmi zachovalého a starožitným nábytkem nabitého hradu Krásná Hôrka.

Páteční den vyvrcholil slavnostním hornickým večerem na rožňavském náměstí a skončil jak jinak než v rožňavských krčmách.

V sobotu dopoledne jsme nečekaným manévrem na kruhovém objezdu vychýlili hornický parádní průvod a pěkně tím pobavili přihlízející diváky i kamarády v průvodu a zároveň krapánek znejistěli rožňavské pořadatele. Vše však dobře dopadlo, a tak jsme dokráčeli na hlavní náměstí, kde ze strážní věže zazněla procítěně zatroubená hornická hymna.

Po obědě jedna část výpravy navštívila pohádkově úžasný zámek Betliar a druhá se vydala do "Rejdovej na folklorne slávnosti". A zde se děly věci.

Po účasti a zpěvu v krojovaném průvodě folklorních tanečníků, muzikantů a zpěváků se několik členů výpravy rozhodlo klimatizovat svá „vypracovaná“ těla v místní říčce jménem Slaná (slaná sice moc nebyla, ale ledová tedy sakramentsky).

Po této ochlazovací kůře následovala příjemná prohlídka místního kostela s vypravěčsky nadaným a lidsky sympatickým správcem panem Kriščiakem

Nedaleko od kostela se nám posléze podařilo skamarádit s místním zpěvným horníkem Mišem, krčmářem Peterem, jeho Marienkou a další cca. polovinou vesnice. Po tomto patřičně hrdlem prolitém a hornickými písněmi zpečetěném přátelství následoval vyčerpávající běh k odjíždějícímu autobusu, ze kterého se nám povedlo uchvátit několik dalších šťastlivců, kteří se s námi hodlali vrátit na námi zamluvené lavice a účastnit se "Íudovej veselice". Před tím však byla zopakována již osvědčená klimatizace ve vodách Slané. Na naléhání pořadatelů jsme pak svolili k vystoupení pod podiem (čti pod vlivem) v rejdovském přírodním amfiteátru a zapěli čtyři hornické karmíny.

Tento veleúspěšný den jsme zakončili tanečními kracemi s místními krojovanými krasavicemi.

Kamarádi, kteří zůstali v Rožňavě, však rovněž nezaháleli. Například v restauraci u Černého orla ztrestali několik sudů Šariše i nějakého toho "Skota" či "Ira".

V neděli byla na řadě Gombasecká Jaskyňa a po její návštěvě již naši řidiči Pavča s Radkem nabrali kurz Příbram a v neděli hodinu před půlnocí nás v ní bezpečně vyložili.

Zdeněk Cvrk, Příbram 29. 8. 2011